

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในช่วงศตวรรษที่ 20 นี้ นับได้ว่าเป็นศตวรรษแห่งเทคโนโลยีซึ่งมีการนำวิทยาการใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน วิทยาการในสาขาต่าง ๆ เจริญก้าวหน้าและมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จึงทำให้นักศึกษาต้องติดตามศึกษาค้นคว้า เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางวิทยาการนั้น ๆ และเพื่อให้เกิดสัมฤทธิผลสูงสุดทางการศึกษา

การศึกษาในปัจจุบัน แม้ว่าจะมีแนวโน้มในการนำเอาสื่อการสอนใหม่ ๆ เช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์ วิทยุ และโสตทัศน วัสดุอุปกรณ์อื่น ๆ มาใช้ แต่วัสดุสำหรับการอ่านก็ยังคงเป็นสื่อแห่งการเรียนรู้ที่สำคัญที่สุด และใช้กันอย่างกว้างขวาง และในบรรดาวัสดุสำหรับการอ่านทั้งหลายนั้น ตำราถือว่าเป็นเครื่องมือพื้นฐานที่ใช้ในการศึกษาทุกระดับคือ ตั้งแต่ระดับการศึกษาตอนต้น จนกระทั่งถึงระดับอุดมศึกษา (R. Murray Thomas and Sherwin G. Swartout 1963 : 53-55) ทั้งนี้เพราะตำราเป็นแหล่งสะสมรวบรวมความรู้ในแต่ละสาขาวิชา ซึ่งเป็นหลักในการเรียนการสอนตามหลักสูตร ทั้งยังเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้แก่ผู้เรียน เพราะตำราช่วยให้คนได้คิด ได้เข้าใจศิลปวิทยาการแขนงต่าง ๆ ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และการทำนายในอนาคต ดังพระบรมราชโองการพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วันที่ 3 กรกฎาคม 2501 ว่า "คนนั้น นอกจากความรู้ที่ได้รับโดยธรรมชาติแล้ว ยังมีสติปัญญาที่จะค้นคว้าหาความรู้สืบต่อกันมา แต่บรรพบุรุษมีตำรับตำราเป็นอันมาก ซึ่งได้เขียนไว้ให้คนชั้นหลังได้เรียนรู้ถึงวิชาการ และขนบธรรมเนียมประเพณีอันชอบด้วยศีลธรรม" (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2510 : 122) จึงเห็นได้ว่าตำราเป็นสิ่งจำเป็นต่อการศึกษามาเป็นเวลานานแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือการศึกษาชั้นมหาวิทยาลัย นอกจากจะศึกษาในชั้นเรียนแล้ว ยังต้องศึกษาค้นคว้า วิจัยนอกชั้นเรียนควบคู่กันไปด้วย โดยเฉพาะประเทศที่กำลังพัฒนาอย่างประเทศไทย ตำราย่อมมีความสำคัญยิ่งในการพัฒนาคนและประเทศ แต่เท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ตำราวิชาการภาษาไทยในเกือบทุกสาขาวิชา ยังมีไม่เพียงพอแก่ความต้องการของนิสิตนักศึกษา จึงจำเป็นต้องอาศัยตำราภาษาต่างประเทศ ซึ่งจะต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจ นักศึกษาน้อยคนจะอ่านตำราภาษาต่างประเทศได้โดยสะดวก ทำให้ไม่สนใจจะค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองและฟังคำบรรยายมากเกินไป อีกประการหนึ่งตำราภาษาต่างประเทศนั้นเขียนขึ้น เพื่อให้เหมาะแก่นักศึกษาต่างประเทศ ซึ่งมีพื้นฐานและภูมิหลังต่างจากนักศึกษาไทย นอกจากนี้วัฒนธรรม ระบบการศึกษา และกลวิธีการสอนในต่างประเทศก็ไม่เหมือนกับการสอนใน

ประเทศไทย (บุญเหลือ เทพยสุวรรณ 2523 : 5-6) ทำให้ความรู้ที่ได้นั้นไม่เหมาะสมกับสภาพในประเทศไทย และเนื่องจากหนังสือตำราภาษาไทยมีน้อย จึงไม่ทันกับความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ นอกจากนี้การอ่านตำราภาษาอังกฤษนั้น นิสิตนักศึกษาต้องใช้เวลามากกว่าจะเข้าใจ และบางครั้งถ้าผู้อ่านมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษไม่ดีพอจะทำให้เข้าใจเรื่องราวที่อ่านอย่างผิด ๆ ได้และนอกจากนี้ตำราภาษาต่างประเทศส่วนใหญ่จะมีราคาแพงเกินกว่ากำลังซื้อของนิสิตนักศึกษาไทยอีกด้วย ดังที่ ไชยันต์ ปริกติกุล ได้กล่าวถึงปัญหาดังกล่าวไว้ว่า " ปัญหาตำราในระดับอุดมศึกษาที่เป็นภาษาไทยมีน้อยนั้น ทำให้เกิดการสูญเปล่าทางการศึกษาอย่างยิ่ง ... " (ไชยันต์ ปริกติกุล 2515 : 5)

ปัญหาการขาดแคลนตำราภาษาไทยนี้ เนื่องจากสาเหตุหลายประการด้วยกัน ประการแรก อาจารย์ผู้สอนไม่มีเวลาที่จะเรียบเรียงตำรา เพราะมีงานสอนมาก และยังต้องทำงานอื่นที่นอกเหนือไปจากด้านวิชาการ ประการต่อมา เนื่องจากภาวะทางเศรษฐกิจทำให้อาจารย์ต้องใช้เวลาไปทำงานส่วนตัว ซึ่งได้ผลประโยชน์ตอบแทนมากกว่าการแต่งตำรา และประการสุดท้ายสถานการณ์ไม่เอื้ออำนวยในการจัดพิมพ์ และการจัดจำหน่าย (วิชัย โชควิวัฒน์ 2515 : 240-243) ด้วยเหตุนี้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ตระหนักดีในปัญหาเหล่านี้ และได้หาวิธีที่จะขจัดปัญหาเหล่านี้เพื่อให้นักศึกษาได้มีตำราภาษาไทยไว้ศึกษาอย่างเพียงพอ ดังจะเห็นได้จากแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 3 (พ.ศ. 2515-2519) ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยระบุว่าให้ส่งเสริมการวิจัย และการสร้างตำราในระดับอุดมศึกษาให้มากขึ้นทุกวิถีทาง โดยกำหนดให้การวิจัยและการสร้างตำราดังกล่าวเป็นงานส่วนหนึ่งของอาจารย์ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520 : 13) และทบวงมหาวิทยาลัยได้ออกระเบียบว่าด้วยการส่งเสริมตำรา (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2523 : 132-135) เพื่อเป็นการกระตุ้นและสนับสนุนอาจารย์ให้ผลิตตำราภาษาไทยในสาขาวิชาต่าง ๆ ให้มากขึ้น เพื่อให้มาตรฐานการเรียนการสอน และงานวิชาการของมหาวิทยาลัยก้าวหน้าไปด้วยดี (ไชยยศ เหมะรัชตะ 2521 : 60) ดังนั้นในโครงการพัฒนาทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐที่ได้จัดทำขึ้นเพื่อการดำเนินงานเกี่ยวกับการอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติระยะที่ 4 (พ.ศ. 2520-2524) จึงได้กำหนดโครงการส่งเสริมการแต่งตำราเป็นโครงการหนึ่งของโครงการพัฒนาทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐด้วย (อุดมศึกษา 2519 : 13) ซึ่งโครงการนี้ได้เริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2522 เป็นต้นมา (ทบวงมหาวิทยาลัย 2523 : 1) นอกจากนี้สถานับอุดมศึกษาต่าง ๆ ยังได้มีโครงการผลิตตำรา โดยให้อาจารย์ในสาขาวิชาต่างๆ ของแต่ละสถาบันเป็นผู้เขียนตำรา และเพื่อเป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการเขียนตำราขึ้นอย่างจริงจังในหลักเกณฑ์ และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จึงได้กำหนดให้มีงานแต่งเรียบเรียง หรือแปลตำรา เป็นผลงานทางวิชาการประการหนึ่งเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย (ทบวงมหาวิทยาลัย 2523 : 2-3, ไชยยศ เหมะรัชตะ 2521 : 60) ซึ่งก็สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติทั้งฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525-2529) และฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) ที่เน้นนโยบายด้านการ

ส่งเสริมการแต่งตำราภาษาไทยในระดับอุดมศึกษาของไทย

เนื่องจากนโยบายของมหาวิทยาลัยที่มุ่งความสนใจให้กับการส่งเสริมการผลิตตำราภาษาไทยให้มีปริมาณเพิ่มมากขึ้นนี้ ทำให้เป็นแรงกระตุ้นให้กับอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเขียนตำรากันมากยิ่งขึ้น ดังจะเห็นได้จากจำนวนตำราต่าง ๆ ที่มีมากขึ้น มีอยู่หลากหลายสาขาวิชา มีรายชื่อผู้แต่งตำราเกิดขึ้นใหม่มากมายในวงการตำราในระดับอุดมศึกษาของไทย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้เห็นความสำคัญของการผลิตตำราภาษาไทยในระดับอุดมศึกษามาเป็นเวลาช้านานแล้ว โดยได้เริ่มโครงการส่งเสริมการผลิตตำรา ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2515 ได้เริ่มโครงการหน่วยผลิตเอกสารมหาวิทยาลัยขึ้นเพื่อจัดพิมพ์เอกสารวิชาการและการบริการต่าง ๆ และเป็นการเตรียมการที่จะเป็นโรงพิมพ์มหาวิทยาลัยต่อไป พร้อมทั้งเป็นเครื่องมือในการผลิตสิ่งพิมพ์ต่อไปในอนาคต ซึ่งโครงการนี้ที่เจริญเติบโตเป็นโรงพิมพ์มหาวิทยาลัยที่สมบูรณ์และสามารถสนองความต้องการในการผลิตเอกสารและตำราด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยได้อย่างเต็มที่ ในปี พ.ศ. 2518 ได้มีการจัดทำโครงการส่งเสริมการแต่งตำราและแปลตำราขึ้น ซึ่งก็ได้ออกระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาตำราตามโครงการ ซึ่งได้กำหนดเป็นนโยบายที่จะส่งเสริมให้คณาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย แต่งและแปลตำราภาษาไทยที่มีคุณภาพดีให้มีปริมาณมากยิ่งขึ้นเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนให้พอเพียงและให้มีมากยิ่งขึ้น ซึ่งต่อมาในปี พ.ศ. 2522 ได้เปลี่ยนมาเป็นโครงการสำนักพิมพ์ ซึ่งผ่านสภามหาวิทยาลัยได้มีมติให้ประกาศใช้ระเบียบจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2522 และพ.ศ. 2523 ซึ่งจะ เป็นหน่วยงานที่จะประสานงานร่วมกับโรงพิมพ์และศูนย์หนังสือของมหาวิทยาลัย ในการผลิตตำราภาษาไทยขึ้นใช้ในมหาวิทยาลัย

ความสำคัญของโครงการการผลิตตำราของ 3 หน่วยงานนี้ คือ สำนักพิมพ์ โรงพิมพ์ และศูนย์หนังสือ ควรที่จะร่วมดำเนินงานเป็นหน่วยเดียวกัน หรือแยกกันอย่างไร และจะดำเนินงานอย่างไร ซึ่งแต่ละหน่วยงานก็น่าจะพัฒนาหน่วยงานของตนโดยวางแผนทำเป็นโครงการในอนาคตขึ้น โดยเฉพาะหน่วยงานที่เป็นแกนกลางของการผลิตตำราวิชาการภาษาไทยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั่นก็คือ สำนักพิมพ์จุฬาฯ ซึ่งได้ตั้งโครงการปรับปรุงและขยายงานสำนักพิมพ์ พ.ศ. 2532 ขึ้น ซึ่งเป็นแผนการบริหารงานต่อไปในปัจจุบันและในอนาคตอันใกล้นี้ เพราะฉะนั้นควรที่จะได้มาหาแนวโน้มในการผลิตตำราภาษาไทยในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในอนาคตว่าจะมีแนวโน้มเป็นไปอย่างไร ในฐานะที่มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันสำหรับอนาคต ความสามารถในการมองสู่ออนาคตจึงเป็นบทบาทสำคัญสำหรับมหาวิทยาลัย (จรัส สุวรรณเวลา 2528 : 44)

การวิจัยอนาคตเรื่องแนวโน้มการผลิตตำราภาษาไทยในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีพ.ศ. 2550 นี้เกี่ยวข้องกับโครงการปรับปรุงและขยายงานสำนักพิมพ์ และควรอย่างยิ่งที่จะต้องจัดกระทำอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทั้งนี้ เพราะการวิจัยอนาคตนั้นเป็นการวิจัยที่มุ่งศึกษาอนาคตด้วยเชื่อว่า อนาคตที่พึงประสงค์เป็นเป้าหมายที่มนุษย์สามารถสร้างให้เกิดขึ้นได้ ดังที่ McHale (1969) ได้กล่าวว่า อนาคตมิใช่มีความหมายง่าย ๆ เพียงว่าเป็นสิ่งที่ต่อเนื่องมาจากอดีต มนุษย์มีความสามารถที่จะแสวงหาอนาคตได้หลายรูปแบบ หลายแนวทางและยังสามารถทำให้เกิดผลต่าง ๆ

กันจากการกระทำในแง่ต่าง ๆ แต่ทั้งนี้การคิดถึงอนาคตที่อาจจะเกิดขึ้นได้หลาย ๆ แบบ ทั้งที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ จะช่วยให้มนุษย์เราตระหนักถึงปัญหาและเข้าใจสถานการณ์ในปัจจุบัน ได้ดีขึ้น และที่สำคัญคือ ช่วยทำให้ไม่ประมาทและเตรียมพร้อมที่จะเผชิญอนาคตอย่างมีประสิทธิภาพ และหาวิธีดำเนินการที่จะจัดองค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะก่อให้เกิดอนาคตที่ไม่พึงประสงค์ และสร้างอนาคตที่พึงประสงค์ได้ (จุมพล พุทธิกรชิวิน 2529 อ้างถึงในศรีรัตน์ จันทรสมวงศ์ 2530 : 3) การวิจัยอนาคตครั้งนี้ต้องการสำรวจและศึกษาแนวโน้มที่เป็นไปได้ทั้งหมดของการผลิตคำราชาภาษาไทยในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในอนาคต โดยใช้เทคนิคเดลฟาย ซึ่งเป็นวิธีการที่เป็นระบบและน่าเชื่อถือ กับกลุ่มผู้รู้ที่มีส่วนร่วมกับการปฏิบัติและดำเนินงานของงานการผลิตคำราชาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอย่างครอบคลุมทั้งฝ่ายบริหารฝ่ายปฏิบัติการ และ นักวิชาการ ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจของผู้บริหารเกี่ยวกับการกำหนดแนวทางปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของโครงการปรับปรุงและขยายงานสำนักนิพนธ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่กำลังดำเนินการอยู่ในขณะนี้ได้เป็นอย่างดี ซึ่งจะเป็นผลสืบเนื่องให้การลงทุนที่สูงของมหาวิทยาลัยนั้นเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าและมีความหมายยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาแนวโน้มการผลิตคำราชาภาษาไทยในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2550

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ทำนายแนวโน้มการผลิตคำราชาภาษาไทยในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2550 ซึ่งก็ได้ศึกษาแนวโน้มการผลิตคำราชาในปี พ.ศ. 2540 ด้วย เพื่อเป็นการวางแนวไปสู่ ปี พ.ศ. 2550
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาและผู้ที่อยู่ในวงการการผลิตคำราชาการระดับอุดมศึกษา จำนวน 18 คน ซึ่งมีคุณสมบัติดังนี้
  - 2.1 นักบริหารหรือผู้ที่มีบทบาทในการวางแผนมหาวิทยาลัย
  - 2.2 กรรมการในโครงการการผลิตคำราชาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
  - 2.3 อาจารย์ที่มีผลงานการเขียนคำราชาการ และอยู่ในวงการคำราชาการ ไม่น้อยกว่า 5 ปี
3. การเก็บรวบรวมข้อมูลจะใช้เทคนิคเดลฟาย
4. การศึกษาแนวโน้มการผลิตคำราชาภาษาไทยในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในอนาคตนี้จะพิจารณาทางด้าน

- 4.1 จุดประสงค์
- 4.2 การบริหารและการดำเนินงาน
- 4.3 การผลิต
- 4.4 บุคลากร
- 4.5 รูปแบบตำรา
- 4.6 การตลาดและการจัดจำหน่าย

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. วัน เวลา ในการตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกันในแต่ละรอบ ไม่มีผลต่อความคิดเห็นที่แตกต่างกันในการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง
2. กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม มีอิสระในการตอบแบบสอบถามของการวิจัย
3. กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม มีความเต็มใจ และจริงจังในการตอบแบบสอบถาม
4. แนวโน้มการผลิตตำราภาษาไทยในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่คาดว่าจะเป็นไปได้ ในอนาคตมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับค่ามัธยฐาน ดังนี้

ค่ามัธยฐานต่ำกว่า 1.50	หมายถึง	ข้อความนั้นเป็นไปได้น้อยที่สุด
ค่ามัธยฐานระหว่าง 1.50 ถึง 2.49	หมายถึง	ข้อความนั้นเป็นไปได้น้อย
ค่ามัธยฐานระหว่าง 2.50 ถึง 3.49	หมายถึง	ข้อความนั้นเป็นไปได้ปานกลาง
ค่ามัธยฐานระหว่าง 3.50 ถึง 4.49	หมายถึง	ข้อความนั้นเป็นไปได้มาก
ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 4.50 ขึ้นไป	หมายถึง	ข้อความนั้นเป็นไปได้มากที่สุด
5. ข้อความใดที่มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 และค่ามัธยฐานกับฐานนิยมแตกต่างกันไม่เกิน 1 ถือว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นสอดคล้องกันซึ่งแสดงถึงแนวโน้มเรื่องนั้น ๆ จะเกิดขึ้นในอนาคต
6. แนวโน้มการผลิตตำราภาษาไทยในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2550 ที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน คาดการณ์นั้นเขาได้พิจารณาถ่วงถ่วงแล้วว่ามีความเป็นไปได้ภายในอีก 18 ปีข้างหน้า โดยการนำเอาทฤษฎี แนวคิด การเรียนรู้ การสั่งสมทางวัฒนธรรมและการสัมผัสกับปรากฏการณ์ที่เขาประสบอยู่เป็นรากฐานในการวิเคราะห์ มิได้ใช้การเดาหรือการเพ้อฝันอย่างเลื่อนลอย การคาดการณ์แนวโน้มการผลิตตำราภาษาไทยในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนี้จึงเป็นทรรศนะส่วนบุคคลของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

แนวโน้มน หมายถึง พัฒนาการหรือการเปลี่ยนแปลงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตตามการ
 คาดการณ์หรือการทำนายของผู้เชี่ยวชาญ
 การผลิต หมายถึง กระบวนการในการทำให้เกิด หรือ มีตำราขึ้น
 ตำรา หมายถึง หนังสือที่เขียนขึ้นเป็นภาษาไทย เพื่อให้ความรู้ในสาขาหนึ่งหรือใช้
 ประกอบการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา โดยเขียนขึ้นหรือ
 เรียบเรียงขึ้นหรือแปลมาจากตำราภาษาอื่น จากการค้นคว้า วิจัย
 และให้ประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าแก่ผู้ใช้หรือผู้อ่าน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบแนวโน้มนของการผลิตตำราภาษาไทยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ.
 2550 จากการคาดการณ์ของผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาและผู้ที่อยู่ในวงการการผลิตตำรา
 ระดับอุดมศึกษา
2. เป็นประโยชน์ในการประกอบการตัดสินใจวางแผนปรับปรุงระบบการดำเนินงาน
 ในด้านการผลิตตำรา เพื่อพัฒนากระบวนการการผลิตตำราภาษาไทยในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ทั้งในปัจจุบันและอนาคตให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการดำเนินงานในด้านการผลิตตำราของ
 มหาวิทยาลัยอื่น ๆ
4. เป็นแนวทางสำหรับทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยต่อไป

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

เนื่องจากเทคนิคการวิจัยเคลฟาย เป็นวิธีการที่มุ่งสู่การแสวงหาความเห็นที่สอดคล้อง
 กันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เพื่อทำนายเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งในอนาคต ผลที่ได้จากการใช้เทคนิค
 เคลฟายเรื่อง แนวโน้มนการผลิตตำราภาษาไทยในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2550 ตาม
 การคาดการณ์ของนักบริหารและนักวิชาการในจุฬาฯ เป็นการศึกษาที่ไม่อาจครอบคลุมถึงสภาพแนว
 โน้มนการผลิตตำราภาษาไทยในจุฬาฯ ในปี พ.ศ. 2550 ทั้งหมดได้ ยังมีปัจจัยอื่น ๆ เป็นตัวแปรที่
 สำคัญ เช่น นโยบายของผู้บริหารในมหาวิทยาลัยและในทบวงมหาวิทยาลัย บุคลากร สภาพสังคม
 เศรษฐกิจ การเมือง ตลอดจนวิวัฒนาการความเจริญก้าวหน้าด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่างๆ
 เป็นต้น